

tage mig at forklare, men han vil dog vistnok ikke nægte, at i Forhold til 10 Aar er det en Nedsættelse at bestemme 8 Aar. Søvrigt er vist den af Comiteen ansførte Motivering saaledes, at jeg ikke behøver at tilføie Videre. Om der er en saa stærk Opinion tilstede mod Ubleie af Sagt paa lang Tid, eller ikke, er naturligtvis Noget, som Enhver maa afgjøre efter sin egen Erfaring, men jeg maa tilføie, at jeg besværrer har gjort den Erfaring, at der idetmindste visse Steder er en saadan Opinion. Det er jo ganske vist sandt, at den berøer paa en Fordom, som man maa haabe vil forsvinde, men man kan dog vistnok alligevel ikke finde det urigtigt, at der tages noget Hensyn til den, naar det kan skee uden Skade.

Drejer: Det følger ligesvem af den Anskuelse, at det indtil videre maa staae tvivlsomt, om Nytten af Bestemmelser som den, Udkaftet gaaer ud paa, virkelig staaer i et passende Forhold til den Skade, der i andre Retninger deraf opstaaer, at jeg maa have meget ondt ved at gaae ind paa Udvalgets Forslag, forsaavidt disse gaae ud paa at gjøre en Udvidelse med Hensyn til de Dyr, der skulle fredes. Jeg skulde være meest tilbøielig til at blive staaende ved, hvad der er foreslaaet af Regjeringen. Det forekommer mig desuden noget besynderligt, at man har gjort sig saa megen Umage for at faae saamange Dyr som muligt medtagne under Fredlysnningen — om jeg saa maa sige — uagtet man selv erkjender, at Nytten ialtsald for endeel af disse Vedkommende vil være af ringe Betydning, imedens man ikke har votet — antager jeg — at foreslaae en lignende Fredlysnning med Hensyn til en Art af Fugle, som vistnok, navnlig naar Talen er om Oldenborrelarver, er til en Nytte, som maa ansees langt at overveie den Nytte, der kan ventes af flere af de medtagne — jeg mener den almindelige Krage. Jeg antager som sagt, at man ikke har votet at medtage Kragen, fordi den i andre Henseender afstedkommer saamegen Skade og Fortræd, at det ikke kunde ventes, at Befolkningen nogenstunde vilde kunne bringes til at overholde Loven, om den med fligt Indhold blev vedtagen. Hvad Udvalgets Endringsforslag under Nr. 8 til § 1 angaaer, skal jeg

stemme for det, medens jeg ikke kan gaae ind paa at stemme for det af Indenrigsministeren stillede Forslag. Jeg antager nemlig, at der maa gives fuld Raadighed til, paa hvilken som helst Maade man kan, at udrydde Muldvarpe, og jeg troer, at naar det kom til at hedde saaledes, som den ærede Minister har foreslaaet, vil det meget let kunne forstaaes saaledes — jeg troer endogsaa, at det ikke godt vilde kunne forstaaes anderledes — at det ikke var tilladt at dræbe Muldvarpe. Umiddelbart efter Ordene i Udkaftets § 1: „at fange eller dræbe Ildere, Væfeler og Ræve“ vilde nemlig efter Ministerens Forslag komme til at staae: „og i sin Have at fordrive Muldvarpe“, og Loven selv vilde da udtale en bestemt Forskjel imellem „at fange og dræbe“ og at „fordrive. Nu har jeg rigtignok hørt, at den ærede Minister antager, at der ikke vil blive nogen Forskjel i Betydningen, hvilke Udtryk man end bruger, men jeg troer dog, at det vil blive forstaaet saaledes, som af mig angivet. Jeg maa beklage, at Ordene: „uden Brug af Skjdevaaben“ ere komne ind i Slutningen af § 1 i Udkaftet. Hensigten vilde have været opnaaet, naar det blot var blevet betegnet, at den samme Frihed, som man hidtil har haft til at udrydde de nævnte Dyr, vedblev uforandret; men som det nu staaer, forekommer det mig, at der er gjort en almindelig Indskrænkning i Tagtretten. Hidtil have Selveierne idetmindste haft Ret til at skyde Ildere, Væfeler og Ræve — Fæsterne have maaskee ikke haft denne Ret — og nu indskrænktes ogsaa Selveiernes Ret i saa Henseende, hvilken Indskrænkning jeg anseer for uheldig og ikke for nødvendig for at opnaae det tilsigtede Niemod. Jeg skal endelig kun med Hensyn til Endringsforslaget til § 2 tilføie, at jeg heller ikke seer nogen Grund til at nedsætte det Aaremaal, der er foreslaaet i Udkaftet; der kunde efter min Mening snarere være Spørgsmaal om, hvorfor Retten deri skal indskrænktes til 10 Aar. Jeg maa oprigtigt tilstaae, at jeg ikke indseer nogen Grund hertil; naar dette Aaremaal er anseet passende af Regjeringen, og naar der ikke kan ansøres nogen anden Grund, derimod end den af Ordføreren opgivne, nemlig at der skulde være en vis Opinion i saa Henseende, saa maa jeg rigtignok, da jeg ikke deler denne